

Učenci in učitelji

Obstajata dva stanova članov cerkve. Kleriki in laiki. Ponavadi mislimo, da je naloga klerikov poučevanje, naloga laikov pa učenje. Mnogi laiki celo svoje življenje preučujejo Božjo besedo, a nikoli ne pomislijo na to, da bi jo poučevali ali delili. Mnogi posvečeni v svojem življenju poučujejo, a pozabljajo, da so poklicani biti učenci Božje besede skozi vse življenje. Današnje drugo berilo nas opominja, da smo vsi poklicani k temu, da bi bili učenci besede. Tako kleriki kot laiki.

Današnje drugo berilo lahko razdelimo v tri dele: uvod (2 Tim 3, 14–15), ki govori o učenju, zaključni del (2 Tim 4, 1–2), ki govori o poučevanju, in srednji del (2 Tim 3, 16–17), ki govori o pomembnosti Božje besede. To je način, s katerim povemo dvoje: (a) Sveto pismo je dobro za poučevanje in učenje Božje besede in (b.) če bi kdo želel preiti od učenja k poučevanju, mora iti skozi Sveto pismo.

Dragi Timótej, ostani pri tem, česar si se naučil in v veri sprejel, ker veš, od koga si se naučil. Že od otroštva poznaš Sveto pismo in to ti more po veri v Jezusa Kristusa dati modrost, ki pelje v rešitev.

V prvem delu vidimo, da se učenje kot dobrodelnost začne doma. Timotej se je začel učiti vere v otroštvu. Njegovi učitelji so bila njegova stara Luida in mati Evnika (2 Tim 1, 5), kasneje apostol Pavel (2 Tim 1, 13). Poučevanje, ki ga starši dajo otrokom, je temelj za življenje. Kakor pravi knjiga pregovorov: »vzgajaj otroka primerno njegovi poti, tudi ko se postara, ne bo krenil z nje« (Prg 22, 6). Nadalje vidimo, da mora poučevanje vere temeljiti na Svetemu pismu, ki »in to ti more po veri v Jezusa Kristusa dati modrost, ki pelje v rešitev.« Pogosto starši učijo otroke zgodbe, ki jih zapustijo takoj, ko se začnejo poglobljati vase, ker te zgodbe niso utemeljene v Bogu. Tretje, vidimo, gresta da poučevanje in vera z roko v roki. Poučevanje je gotovi temelj močne vere. Timotejeva vera je močna, ker je bil o veri dobro poučen.

Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah. Prepričaj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in poučevanjem. (2 Tim 4, 1–2)

Ta del odlomka poudarja pomembnost učenja. Slovesno nas spodbuja, da bi oznanjali sporočilo za vse čase, »v ugodnih in neugodnih okoliščinah«. To nas spominja na besede sv. Frančiška Asiškega »v vsakem času oznanjuj Evangelij in če se ti bo zdelo primerno, uporabi tudi besede«. Pridigamo s svojimi življenji in življenjskimi stili. Naša življenja so za nekatere naše bližnje edine biblije, ki jih bodo kdajkoli brali. Vedno pridigamo s svojim življenjem, besede pa uporabljamo samo, če je potrebno. Še več. Vidimo, da oznanjevanje besede zahteva različne oblike glede na okoliščine. Lahko nameravamo prepričati dvomljivce, grajamo goljufivce, opogumimo šibke in poučujemo nevedne, a vedno s potrpežljivostjo.

Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo. (2 Tim 3, 16–17)

Slabi učitelji povejo ljudem, kaj naj naredijo, a jim ne povedo, kako. Pavel je dober učitelj. Pove nam, kaj naj naredimo in kako naj to naredimo. Ker nam je že povedal, kako je pomebno za kristjana, da je učenec kakor tudi učitelj, nam sedaj pove, kako, namreč s pomočjo Pisma. Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in je primerno za učenje tega, kako živeti Božje življenje. Zanemarjati Pisma pomeni zanemarjati Kristusa. Danes napredujmo v krščanskem življenju s tem, da se odločimo živeti Božje življenje in ga deliti z drugimi bolj, kot smo to počeli kadarkoli.

vir: www.munachi.com

prevedel: Bogdan Rus OFM